



OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

24. maj 2020

NEDELJA	7. VELIKONOČNA
24.05.	7.00 za farane 8.30 (v Galiciji) za +Antona Štefančič njegove starše, brate in sestre 10.00 za +Viktorja Kapitler, obl.
Ponedeljek	Urban
25.05.	19.00 za +Alojza in Jožefo Podlesnik ter za zdravje njune hčerke Anice
Torek	Filip Neri
26.05.	19.00 za vse farane
Sreda	Alozij Grozde
27.05.	19.00 za +Ivana Potočnik
Četrtek	German
28.05.	8.00 v Petrovčah za vse rajne Videnškove 19.00 v dober namen
Petek	Maksim Emonski
29.05	19.00 za +Jožefa in Štefko Krajnc
Sobota	Oglejski mučenci
30.05.	7.00 (zjutraj!) za +Marico Dolar, obl.
NEDELJA	BINKOŠTI
31.05.	7.00 za farane 8.30 (v Galiciji) za +Franca in Kristino Jelen, obl. 10.00 za +Ferdinanda in Alojzijo Novak, obl.

7. VELIKONOČNA NEDELJA

Evangelij

OČE BO POVELIČAL SVOJEGA SINA

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 17,1-11)

Tisti čas je Jezus povzdignil oči proti nebu in dejal: »Oče, prišla je ura. Poveličaj svojega Sina, da Sin poveliča tebe, kajti dal si mu oblast nad vsakim človekom, da bi dal večno življenje vsem, ki si mu jih dal. Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa. Jaz sem te poveličal na zemlji s tem, da sem dokončal delo, ki si mi ga dal, da ga opravi. In zdaj me ti, Oče, poveličaj pri sebi z veličastvom, ki sem ga imel pri tebi, preden je bil svet. Razodél sem tvoje ime ljudem, ki si mi jih dal od sveta. Tvoji so bili, pa si jih dal meni in so se držali tvoje besede. Zdaj vedo, da je vse, kar si mi dal, od tebe; kajti besede, ki si mi jih dal, sem dal njim. Oni so jih sprejeli in resnično spoznali, da sem izšel od tebe, in verovali, da si me ti poslal. Jaz prosim zanje. Ne prosim za svet, temveč za tiste, ki si mi jih dal, ker so tvoji; in vse moje je tvoje, in kar je tvoje, je moje in poveličan sem v njih. Nisem več na svetu; oni so na svetu, jaz pa odhajam k tebi. Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno kakor midva.«



Jn 17,1–11

DVOJNA DUHOVNOST

Kdor si želi globljega razumevanja duhovnosti, mora od časa do časa prisluhniti kašnemu govoru ali pogovoru, ki razpravlja o duhovnih rečeh. Enemu takih nagovorov smo priče v današnjem evangeliju. Jezus razlaga apostolom svojo duhovnost.

Vsako pravo duhovnost sestavljata dve prvini. Prva je lastno prizadevanje. Da bi se Bogu približal, si je človek določil red molitve, duhovnega branja, obiskovanja cerkve, krepostnih in spokornih del ter drugih pobožnih vaj, s pomočjo katerih upa, da bo duhovno napredoval. Drugi sestavni del pa je v tem, da človek prisluškuje Božjemu klicu, da je sprejemljiv za navdihe od zgoraj, da se da voditi Božjemu Duhu, ali kot pravi Jezus v današnjem evangeliju, da sprejema in ohranja Očetovo besedo.

Kadar sta ta dva dela skladna in se primerno dopolnjujeta, človek sme upati, da je njegova duhovnost na pravi poti. So pa primeri, ko se nekdo naveže na nekatere predpise ali izreke, jih goreče in celo strastno izpolnjuje, k temu nagovarja tudi druge, in se pri tem sklicuje, da je takšna Božja volja. O takih je Jezus rekel, da častijo Boga z ustnicami, njihovo srce pa je daleč od njega; in napovedal, da bodo celo druge morili, misleč, da tako služijo Bogu.

Nekaj takih primerov: Judje, zvesti Jahveju, vodijo Jezusa v smrt; Marija, zvesta Jahveju, govori: Zgodi se Božja volja. – Peter ljubi Jezusa tako, da v njegovo obrambo potegne meč, Janez ljubi Jezusa tako, da vztraja z njim do križa. – Savel iz gorečnosti do Boga kristjane preganja in jih vlačí v zapore, Pavel iz iste gorečnosti potuje iz dežele v deželo in oznanja evangelij. – Inkvizitorji uvajajo čistost cerkvenega nauka z nasiljem, ječami in mučenjem, svetniki dosega jo isto z molitvijo, spokornostjo in apostolsko gorečnostjo.

Kako vemo, kdaj je duhovnost iznakažena in kdaj prava? Kdo časti Boga samo z ustnicami in kdo tudi s srcem? Prvi uveljavlja svojo voljo, hoče vladati, življenje drugim jemlje; drugi uveljavlja Očetovo voljo, želi služiti, življenje za druge daje.

Po: Beseda da besedo